

melyeken világosan látható, hogy az első irányorsó alkotásában a monastroid fázisban a *Branchellion petéiben csak négy (gömbalakú)*, a *Branchiobdellá-ében csak hat* (rövid pálczika alakú) chromosoma szerepel, tehát oly csekély számú, a mennyi, nevezetesen négy (illetőleg kettő), eddig csupán az *Ascaris megalocephalában* ismeretes.

4. Dr. Szádeczky Gyula »*A chloritoidos fillitek Szurdokról (Hunyadmegye)*« czímen az Erdélyi Múzeumegylet gyűjteményéből filliteket mutatott be és írt le, melyekben hazánkból eddig nem ismert ásványt, chloritoidot talált nagy mennyiségben. A chloritoidok lemezes, sugaras csomókat alkotnak sokszoros ikerképződéssel a bázislap szerint.

A kőzet, melyben ezen érdekes ásványok előfordulnak, részint sericités, kvarciztos, részint agyagos fillit. Egyes példányokban a chloritoid olyan bőségesen van meg, hogy valóságos chloritoidpalák keletkeznek.

5. Orosz Endre »*Ösembertani adatok Erdélyből*« című dolgozatát Dr. Koch Ferencz mutatta be. A szerző elősorolja a számos éven át felfedezte erdélyi prae-historiai lelőhelyeket: 1. mérai, 2. szucsági, 3. bácsi-toroki, 4. kolozsvári-kővári, 5. kolozsmonostori, 6. szamosújvári, 7. csomafájai, 8. szamosfalvi, 9. kudui, 10. kaczkói, 11. széki, 12. szék-vicekúti, 13. szent-egyedi, 14. szeliceai, 15. tordai hasadéki, 16. tordai hasadéki-hegyeskői, 17. túr-koppánd-hasadéki őstelepeket.

6. Téglás Gábor »*A Ruszka-Pojána keleti lejtőjén és az Erdélyi Érczhegység déli mészkőövében folytatott barlangkutató-saim őslényntani adalékai*« című dolgozatát Dr. Koch Ferencz terjesztette elő.

A szerző előadja, hogy az erdélyi mendence nyugoti és déli párkányhegységeiben 1878 óta folytatott barlangkutató-sai már is annyiféle irányban kötik le figyelmét és érdeklődését, hogy csak most jut abba a helyzetbe, hogy a barlangok ásatásainak őslényntani eredményét egészbe foglalva, érdeklődő szak-társai rendelkezésére bocsáthassa; magát a felvett barlangoknak rendszeres monografiáját még későbbi időkre kell halasztania.

A Ruszka-Pojána hegység mészkőövében a nándori barlangcsoportot Déva közelében kutatta át. Az Érczhegység övében összesen 33 nagyobb barlangot és 19 odut kutatott át.

Tisztán paleontológiai szempontból mérlegelve a leletek jelentőségét, mindenek-

előtt konstatálja a szerző, hogy sem a Ruszka-Pojánához számító nándori barlang, sem az Érczhegység övében talált nagyszámú barlangok valamelyike nem sorolható a csontbarlangok közé, sőt egyáltalán a diluviális faunához feltűnő kevés adalékot szolgáltatnak. Ebbe a kis csoportba számítvák a skót vagy nagyszarvú ősszarvas (*Cervus megaceros*), a gyapjas rinocerosz (*Rhinoceros tichorhinus*), a barlangi hiéna (*Hyaena spelaea*). A többi állatmaradvány a neolithkorbeli emberrel egyidőben élt állatoktól származik.

11. A Magyar Földtani Társulat 1897. április 7-ikén tartott szakülésén

1. Inkey Béla bemutatja mult nyári fölvételi térképén »*Párkány-Nána környékének föld- és talajtani viszonyait*«. A talajviszonyok e vidéken nagyon változatosak. A trachittufa agyagtalaját nagyjából erdőség borítja, de az erdő alatt sok helyütt jó szőlők voltak. A mediterrán üledékek talaja részint könnyű homokos agyag, részint rendkívül kötött fekete vagy vöröses agyag, részint kavics. A lősztalajok akár a dombon, akár a terrasz síkságán egyforma összetételűek, csak hogy a síkság lőszén a feltalaj jóval vastagabb és hűmuzzosabb mint a hegyen. Az alluvium talajai többnyire homokosak, helyel-közzel kavicsosak is, de vannak többé-kevésbé kötött talajú alluviumok is.

2. Horusitzky Henrik értekezik »*Muzsla és Béla esztergom-megyei községek agronom-geológiai viszonyairól*«. E vidék oro-hidrográfiai viszonyai rendkívül egyszerűek, az emelkedések csak alacsony plateaok. A mediterrán, diluvium és alluvium képződményei vesznek részt a terület geológiai felépítésében. A mediterrán korú vörös, kötött agyag kevés kővetület tartalmaz és a lejtők meredekebb helyeit foglalja el. A diluviális képződmények vagy vízi lerakódások (kavics, vörös laza homokkő, csillámos finom homok) vagy subaerikus lősz. E területen is többféle lősz van. Ezen előadás-hoz hosszabb eszmecsere fűződött, melyben Lóczy Lajos, Inkey Béla és Halaváts Gyula vett részt.

3. Halaváts Gyula ismerteti az újabb időben »*Eger melletti mammut-leletet*«, mely egy zápfogból és egy 180 cm. hosszú, mintegy czombvastagságú agyardarabból áll.

4. Dr. Staub Mórícz közli Nathorst A. G. stockholmi tanár levelét, a melyben arról értesíti, hogy az előadó leirta